

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XLIX. — Wydana i rozesłana dnia 23. kwietnia 1907.

Treść: *M* 107. Rozporządzenie, którem zmienia się częściowo i uzupełnia rozporządzenie z dnia 15. czerwca 1885, Dz. u. kr. dla Galicji Nr. 36 z r. 1886, dotyczące zakładania i prowadzenia ksiąg naftowych w Galicji.

107.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 15. kwietnia 1907,

którem zmienia się częściowo i uzupełnia rozporządzenie z dnia 15. czerwca 1885, Dz. u. kr. dla Galicji Nr. 36 z r. 1886, dotyczące zakładania i prowadzenia ksiąg naftowych w Galicji.

Na zasadzie ustawy państwowej z dnia 11. maja 1884, Dz. u. p. Nr. 71, galicyjskiej ustawy krajowej z dnia 17. grudnia 1884, Dz. u. kr. Nr. 35 z r. 1886, i ustawy państwowej z dnia 9. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 7, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Uchyła się §§y 4ty do 7go rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. czerwca 1885, Dz. u. kr. dla Galicji Nr. 36 z r. 1886, dotyczącego zakładania i prowadzenia ksiąg naftowych.

§ 2.

Postanowienia §u 5go galicyjskiej ustawy krajowej z dnia 17. grudnia 1884, Dz. u. kr. Nr. 35 z r. 1886, mieć będą nieograniczone zastosowanie w przypadkach, w których chodzi o utworzenie pola naftowego wytwórczego.

W przypadkach, w których chodzi o utworzenie pola poszukiwawczego lub pola naftowego niepotwierdzonego (§ 23ci, ustęp 4ty, ustawy z dnia 9. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 7), nie będzie wymagane wskazanie punktu odkrywki na planie sytu-

cyjnym, przedstawiającym pole naftowe. Jednakże w razie, gdyby wykaz pola naftowego poszukiwawczego lub wykaz pola niepotwierdzonego miał być przeistoczony na wykaz pola wytwórczego, strona obowiązana jest przedłożyć rysunek geometryczny punktu odkrywki, potwierdzony przez rewizory urzęd górniczy.

Nazwę, pod jaką pole naftowe ma być wpisane w księgę naftową, należy podać w każdym przypadku, bez względu na to, jakiego rodzaju jest odnośne pole.

§ 3.

Prawo wydobywania żywicy ziemnej odłączone być może w myśl §u 1go, ustępu 1go, 3go i 4go ustawy z dnia 9. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 7, tylko od nieruchomości i ograniczonych miejscowo części nieruchomości, ale nie od poszczególnych udziałów współwłasności pewnej nieruchomości. Wobec tego tworzenie pola naftowego dla prawa wydobywania, odłączonego od idealnych części nieruchomości, jest niedozwolone.

Otworzenie wykazu hipotecznego w księdze naftowej na rzecz właściciela nieruchomości jest dozwolone.

§ 4.

Do sporządzania wykazów hipotecznych księgi naftowej używać należy kart z trwałego papieru, opatrzonych w drukowane rubryki, w formacie nowych ksiąg gruntowych; karty te sprowadzane będą według wskazówek, które wyda prezydent Wyższego Sądu krajowego.

Każdy wykaz hipoteczny składa się z czterech kart, oznaczonych literami *A*, *B*, *C* i *D*.

§ 5.

Formularz I.

Karta *A* (karta pola naftowego) — formul. I — zawierać ma na miejscu, przeznaczonem na nagłówek, liczbę wykazu hipotecznego, a nadto uwzględnić w niej należy pismem w oczy wpadającym, czy odnośny wykaz jest „wykazem pola naftowego wytwórczego“, „wykazem pola naftowego poszukiwawczego“, czyli też „wykazem pola naftowego niepotwierdzonego“, tudzież uwidocznienie ewentualną przynależność kilku hipotecznie nie połączonych pól naftowych do jednej kopalni żywicy ziemnej.

Przynależność do siebie kilku pól naftowych uwytadnia się w ten sposób, że w poszczególnych wykazach hipotecznych, zawierających części składowe odnośnej kopalni, przytacza się wszystkie inne wykazy hipoteczne księgi naftowej, o które w danym razie chodzi. O przynależności pól naftowych do siebie dowie się sąd z odnośnego poświadczenia rewirowego urzędu górniczego (§ 6ty, ustęp 1szy ustawy z dnia 9. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 7).

Karta *A* składa się z dwóch działów.

Pierwszy dział przeznaczony jest na wpisanie nazwy pola naftowego, na oznaczenie jego położenia topograficznego, z przytoczeniem parcel i części parcel, co do których prawo wydobywania żywicy ziemnej zostało odłączone, i z odniesieniem do planu sytuacyjnego, oraz na wpisanie przynależności (budowli pomocniczych, budynków na powierzchni ziemi itp.).

W drugi dział wpisuje się odłączenie prawa wydobywania, z przytoczeniem odnośnego wykazu hipotecznego i z powołaniem się na dokumenta, na podstawie których wykaz hipoteczny został otworzony (§ 1szy, ustęp 5ty ustawy z dnia 9. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 7), następnie przynależność kilku pól naftowych do siebie, tudzież każdą uchwałą sądową, wskutek której następuje jakakolwiek zmiana wpisów, zawartych w nagłówku lub w pierwszym dziale; nadto wpisać należy w ten dział prawa rzeczowe, połączone z prawem wydobywania żywicy ziemnej, a przedewszystkiem słuszebnosci górnicze.

Ze względu na to, że w § 1szym ustawy z dnia 9. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 7, przewidziane jest odłączenie prawa wydobywania minerałów żywicznych w ogólności, nie można dla poszczególnych rodzajów minerałów żywicznych tworzyć co do tej samej nieruchomości kilku pól naftowych.

Wspomniane dwa działy karty pola naftowego mogą znajdować się na osobnych kartach lub po obu stronach jednej i tej samej karty, należącej do tego samego wykazu hipotecznego. W razie potrzeby użyć należy na każdy dział po kilka kart.

§ 6.

Formularz II.

Karta *B* (karta własności) — formul. II — służy do wpisywania prawa wydobywania żywicy

ziemnej (własności pola naftowego), ograniczeń co do czasu albo ograniczeń pewnymi warunkami, tudzież dalszego przeniesienia tego prawa. Termin końcowy ograniczonego co do czasu prawa wydobywania, tudzież każde przedłużenie tego terminu końcowego, zapisać należy w przewidzianej na to rubryce cyframi.

Gdy właściciel nieruchomości przyznaje prawo do wydobywania minerałów żywicznych komuś innemu, nie potrzeba, aby prawo to było wpisane naprzód na niego, a następnie przeniesione na nabywcę, lecz może być w myśl §u 22go powsz. ust. hipot. zapisane wprost na nabywcę. W razie przyznania ograniczonego prawa wydobywania (§ 8my ustawy z dnia 9 stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 7) wpisać należy jednocześnie na karcie *D* prawo powrotu właściciela nieruchomości.

Istnienie praw wydobywania, ograniczonych co do czasu lub przyznanych pod pewnym warunkiem rozwiązującym, należy uwidocznienie zawsze także w drugiej rubryce rzymskimi cyframi, a to w następujący sposób:

Przy pierwszym wpisywaniu ograniczonego w powyższy sposób prawa wydobywania, i to nawet w takim razie, gdy przedsiębiorca uzyskał prawo wydobywania bezpośrednio od właściciela nieruchomości, wpisać należy cyfrę I.

Przy każdym dalszym przenoszeniu, nie wyczerpującem okresu prawa wydobywania, które przysługuje przenoszącemu, dopisać należy do wpisu, którym uskutecznione zostaje przeniesienie, cyfrę bezpośrednio następującą (II, III itd.). W takich przypadkach bezpośrednim wynikiem wpisu prawa wydobywania, które przysługuje odstępującemu, i przeniesienia, nie wyczerpującego okresu tego prawa, będzie prawo powrotu poprzednika, wobec czego tego prawa osobno wpisywać nie trzeba.

Przeniesienie tego prawa powrotu, o ile dozwolone jest według §u 12go ustawy z dnia 9. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 7, wpisuje się w kartę *B*.

Przy przenoszeniu prawa powrotu, tudzież przy nieograniczonym przenoszeniu prawa do wydobywania żywicy ziemnej, umieścić należy w drugiej rubryce obok wpisu, uskuteczniającego przeniesienie, rzymską cyfrę prawa hipotecznego odstępującego ze słowem odsyłkowym „*ad*“.

Nadto w kartę *B* wpisać należy, gdy kopalnia żywicy ziemnej składa się z kilku pól naftowych rozmaitych właścicieli, istotne postanowienia kontraktu co do stosunku prawnego właścicieli pola naftowego (§ 6ty, ustęp 2gi, ustawy z dnia 9. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 7), ale tylko w jednym wykazie hipotecznym, podczas gdy w innych przynależących wykazach hipotecznych trzeba się tylko na ten wpis powołać.

Gdy przeniesienie prawa wydobywania zostaje ograniczone na pewien okres czasu lub uczynione zależnym od pewnego warunku rozwiązującego, pierwotnego wpisu przeniesionego prawa wydobywania nie trzeba ani podkreślać ani kropkować czerwonym atramentem.

Karta własności musi się składać najmniej z sześciu stron.

§ 7.

Formularz III. Na karcie *C*, przeznaczonej do wpisywania ciężarów (karta ciężarów) — formul. III — należy przy wpisach odnoszących się do takich praw wydobywania żywicy ziemnej, które są ograniczone co do czasu albo przyznane pod pewnym warunkiem rozwiązującym, powołać się zawsze w drugiej rubryce na tę rzymską cyfrę karty *B*, która oznacza takie ograniczenie prawo wydobywania, na przykład: *ad I B*.

Na karcie ciężarów uwidocznione być mają nadto owe zobowiązania wzajemne z okazji dalszego przeniesienia pewnego zastrzeżonego prawa wydobywania (prawa powrotu), o których mowa w §ie 12tym, ustępie 1szym, ustawy z dnia 9. stycznia 1907. Dz. u. p. Nr. 7, o ile to prawo nie jest wpisane na karcie *D* i o ile wskutek tego przeniesienie przeprowadzone być ma nie tutaj, lecz na karcie *B*.

Karta ciężarów musi się składać najmniej z sześciu stron.

§ 8.

Formularz IV. Karta *D* (karta powrotu) — formul. IV — będzie używana, gdy właściciel nieruchomości przyznał prawo wydobywania żywicy ziemnej komuś innemu tylko na pewien okres czasu lub uczynił je zawisłym od pewnego warunku rozwiązującego. W takim razie przysługujące właścicielowi prawo powrotu wpisać należy w kartę *D*, podając przytem zarazem imię uprawnionego do powrotu, a w przypadku, o którym mowa w §ie 12tym, ustępie 1szym, ustawy z dnia 9. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 7, zapisać należy tutaj oprócz przeniesienia prawa powrotu także zobowiązania wzajemne nabywcy.

Z nastaniem powrotu przepisać należy własność pola naftowego na tę osobę, której prawo powrotu przysługuje, gdy o to prosi; o ile przytem prawo powrotu według §u 23go, ustępu końcowego, ustawy z dnia 9. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 7, stanowi rękojmię ciężarów na odnośnej nieruchomości, postarać się należy zarazem w stosowny sposób o wpisanie tych ciężarów na karcie *C*, a w każdym razie także o przeniesienie zobowiązań wzajemnych nowego właściciela pola naftowego na tę kartę.

§ 9.

Przed rozpoczęciem przenoszenia do księgi naftowej praw wydobywania żywicy ziemnej, wpisanych w księgi gruntowe, które zarządzone zostało

w §ie 23im ustawy z dnia 9. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 7, winien sąd sporządzić naprzód przegląd owych wykazów hipotecznych z ksiąg gruntowych, w których zapisane są prawa naftowe, uporządkowany według gmin katastralnych i według kolejnego następstwa wykazów hipotecznych.

Ten przegląd — formul. V — umożliwi systematyczne postępowanie sądu i posłuży przez to, że liczba odnośnego wykazu hipotecznego księgi naftowej wpisana będzie w przeznaczoną na to rubrykę, za środek kontrolujący, czy całą operację przeniesienia z jednych ksiąg do drugich przeprowadzono w zupełności.

Formularz V.

Gdy po wpisaniu prawa naftowego w księgi gruntowe nieruchomość została hipotecznie podzielona, a prawo naftowe przeniesione na oddzielone kawałki gruntu, natenczas wykazy hipoteczne księgi gruntowej, zawierające prawo naftowe, unieść należy w rzeczonym przeglądzie bezpośrednio jeden pod drugim i oznaczyć nawiasem jako przynależące do siebie.

O ile chodzi o wykazy tabuli krajowej w których zapisane są prawa naftowe, używać należy na taki przegląd formularza VI.

Formularz VI.

§ 10.

W zapytaniu, z którym sąd w myśl §u 23go, ustępu 2go, ustawy z dnia 9. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 7, zwrócić się ma do rewirowego urzędu górniczego w kwestyi pojawiania się minerałów żywiczych, oznaczyć należy wyraźnie grunta, na które rozciąga się prawo naftowe, z przytoczeniem parcel i części parcel i z wymienieniem ewentualnej nazwy odnośnej kopalni żywicy ziemnej. Jednocześnie z tem zapytaniem zasięgnąć należy potwierdzenia rewirowego urzędu górniczego, o którym mowa w §ie 24ym ustawy z dnia 9. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 7, a które służą na za podstawę do uwidocznienia w księgach, że kilka pól naftowych przynależy do siebie.

Sciągnięcie kosztów, połączonych z przeprowadzeniem w razie potrzeby oględzin miejscowych przez rewirowy urząd górniczy w celu stwierdzenia odnośnych okoliczności, będzie rzeczą rewirowego urzędu górniczego.

§ 11.

Przy przenoszeniu praw naftowych w postępowaniu według §u 23go ustawy z dnia 9. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 7, trzeba mieć uwagę na to, aby istota wpisów, zawartych w księdze gruntowej, ze stosownem uwzględnieniem dokumentów, na których się te wpisy zasadzają, była należycie ujęta i aby zastosowano odpowiednią formę wpisu. Przytem kierować się należy tą zasadą, że prawo wydobywania, bez względu na to, w jakiej formie jest wpisane w księgę gruntową (jako prawo dzierżawy, służebności, ciężar rzeczowy, ograniczenie

własności itd.), w myśl §u 1go, ustępu końcowego, i §u 23go, ustępu 6go, przytoczonej powyżej ustawy przeniesione być ma do karty *B* w księdze naftowej.

Przy przenoszeniu uwzględniać należy tylko te wpisy, które mają skuteczność w chwili obecnej. natomiast pomijać pozycje, które są już wykreślone.

Przed przesłuchaniem interesentów w myśl §u 23go, ustępu 9go, ustawy z dnia 9. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 7, sporządzić należy wyciąg sumaryczny z księgi gruntowej co do wszystkich wpisów, o które w danym razie chodzi, i posługiwać się nim przy przesłuchiwanu.

Gdy prawo naftowe wskutek podziału nieruchomości wpisane jest w kilku wykazach hipotecznych księgi gruntowej (§ 9ty, ustęp 3, tego rozporządzenia), sąd winien stwierdzić, na które parcele lub części parcel rozciąga się prawo wydobywania, i działać w tym kierunku, aby dla prawa wydobywania, chociażby nawet odnośne ciała hipoteczne należały do rozmaitych właścicieli, stworzony był według możliwości na podstawie ugody między interesentami jeden tylko wykaz hipoteczny w księdze naftowej. Tych parcel lub części parcel, na które prawo wydobywania się nie rozciąga, nie trzeba uwzględniać przy tworzeniu wykazu hipotecznego księgi naftowej. Zjednoczenie praw wydobywania na kilku ciałach hipotecznych w jednym wykazie hipotecznym księgi naftowej nie będzie miało miejsca, gdy co do praw powrotu właścicieli nieruchomości zachodzą różnice.

Ponieważ w myśl §u 2go, ustępu 2go, ustawy z dnia 9. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 7, w prawie do wydobywania minerałów żywicznych, o ile niema innej ugody w tym względzie, zawarte jest także prawo do ich poszukiwania, to w księdze naftowej prawa poszukiwania nie będzie się zapisywać osobno; przeciwnie należałoby wyraźnie zapisać taki przypadek wyjątkowy, w którymby prawo wydobywania nie obejmowało także prawa poszukiwania minerałów żywicznych.

Przy przenoszeniu praw naftowych do księgi naftowej uprawnieni do wydobywania obowiązani są w myśl §u 5go galicyjskiej ustawy krajowej z dnia 17. grudnia 1884, Dz. u. kraj. Nr. 35 z r. 1886, przedłożyć sądowi plan sytuacyjny, sporządzony przez autoryzowanego urzędowo technika prywatnego, gdyż w razie przeciwnym sporządzenie tego planu musiałoby być zarządzone na ich koszt przez sąd. Koszta ściągac należy w myśl postanowień §u 106go i nast. instrukcyi sądowej z dnia 5. maja 1897, Dz. u. p. Nr. 112. Uprawniony do wydobywania obowiązany jest również podać do wiadomości sądu nazwę pola naftowego w celu wpisania jej do księgi naftowej. Co się tyczy pól poszukiwawczych i pól naftowych niepotwierdzonych, obowiązują postanowienia §u 2go, ustępu 2go, tego rozporządzenia.

O postanowieniu, według którego niedozwolone jest utworzenie pola naftowego dla prawa wydobywania, odłączonego od idealnych części nieruchomości (§ 3ci tego rozporządzenia), winien sąd pamiętać także przy przenoszeniu praw naftowych w postępowaniu według §u 23go ustawy z dnia 9. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 7.

§ 12.

Przy przenoszeniu ciężarów w postępowaniu według §u 23go ustawy z dnia 9. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 7, trzeba mieć wzgląd przede wszystkim na owe zahipotekowane na nieruchomości obciążenia, które wyprzedzają prawo naftowe. Ze względu na to, że takie obciążenia rozciągają się także na prawo naftowe, przenieść je należy — z wyjątkiem tych ciężarów, które przy zastosowaniu postanowień §u 23go, ustępu 7go i 8go przytoczonej powyżej ustawy ewentualnie odpadną — według kolei ich pierwszeństwa hipotecznego na pole naftowe — karta *C* — dopisując uwagę, dotyczącą rękojni posiłkowej pola naftowego.

Po tych ciężarach postawić należy dopiero owe, które w księdze gruntowej spoczywają na samem prawie naftowym, i to w należytej kolei pierwszeństwa hipotecznego.

Co się tyczy procentów brutto i wszelkich innych powtarzających się świadczeń, zapisanych jako hipoteki kaucyjne, postępować należy według szczególnego postanowienia §u 23go, ustępu 6go, przytoczonej powyżej ustawy.

§ 13.

Faktyczny wpis uchwały na przeniesienie do księgi naftowej dokonywany być winien dopiero po nastaniu prawomocności uchwały.

Czy wykonanie odbyło się należyście, winien sędzia skontrolować i potwierdzić swym podpisem w księdze naftowej.

§ 14.

Wpisy w księgach naftowych, założonych na podstawie rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. czerwca 1885, Dz. u. kraj. dla Galicyi Nr. 36 z r. 1886, przeniesione być mają do wykazów hipotecznych księgi naftowej, nowo utworzyć się mających, przyczem stosować należy w analogiczny sposób postanowienia tego rozporządzenia, a w szczególności przestrzegać przepisu §u 24go, ustępu 2go, ustawy z dnia 9. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 7. Wykazy hipoteczne w dotychczasowej księdze naftowej zamknąć należy z dniem przeniesienia.

§ 15.

Sądy winny uwiadamiać z urzędu rewirowy urząd górniczy o dokonaniu wpisu praw wydoby-

wania żywicy ziemnej w księdze naftowej (o otworzeniu wykazu hipotecznego w księdze naftowej), o przeistoczeniu i wykreśleniu pewnego wykazu księgi naftowej, tudzież o każdej zmianie uprawnienia do wydobywania, jakaby zaszła w księdze naftowej, a o przeprowadzonym w księdze naftowej podziale prawa wydobywania żywicy ziemnej poniżej jednej czterdziestej całości także starostwo górnicze.

§ 16.

Postępowanie, przepisane w §ie 14tym, ustępach 4 do 6, ustawy z dnia 9. stycznia 1907, Dz. u. p. Nr. 7, powinno być przeprowadzone przed ukończeniem przewodu spadkowego. W uchwale na przyznanie spadku wciągnąć należy wynik tego postępowania.

Uchwałę na przyznanie spadku wpisać należy w zapiski, oznaczone w §cie 406, l. 4, instrukcyi sądowej z dnia 5. maja 1897, Dz. u. p. Nr. 112.

Postanowienia §§ów 2go i 3go ustawy z dnia 23. maja 1883. Dz. u. p. Nr. 82, będą miały zastoso-

wanie także do praw wydobywania żywicy ziemnej, zapisanych w księdze naftowej.

§ 17.

Przy licytacji przymusowej praw wydobywania żywicy ziemnej, które są ograniczone na pewien okres czasu lub zawisają od pewnego warunku rozwiązującego, należy w edykcie licytacyjnym nie tylko dokładnie oznaczyć prawo, które ma stanowić przedmiot licytacji, lecz także termin, w którym się to prawo kończy, warunek rozwiązujący, którego zaistnienie pociąga za sobą wygaśnięcie prawa, tudzież pozostające i nadal w mocy prawo powrotu.

§ 18.

To rozporządzenie nabędzie mocy obowiązującej w dniu ogłoszenia.

Klein wlr.

Formularz I.

Liczba wykazu hipotecznego księgi naftowej: . . . Gmina katastralna:

Dalsze części składowe tej samej kopalni w wykazie
hipotecznym 1.: Powiat sądowy:

Wykaz hipoteczny

A. Dział pierwszy.

Liczba bieżąca	Nazwa i stan pola naftowego

A. Dział drugi.

Liczba bieżąca	W p i s

Formularz II.**B.**

Liczba bieżąca	Cyfra ograniczonej własności pola naftowego	W p i s	Termin końcowy ograniczonej własności pola naftowego

Formularz III.**C.**

Liczba bieżąca	Cyfra odsyłkowa karty B	W p i s	Koron	h

